

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bankia SA

Vastaajat: Alfonso Antonio Lau Mendoza ja Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 6 ja 7 artikla esteenä sellaiselle kansalliselle oikeuskäytännölle (18.2.2016 annettu Tribunal Supremon tuomio), jonka mukaan kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettelyä ei pidä keskeyttää, vaikka ennen aikaista erääntymistä koskeva sopimusehto olisi todettu kohtuuttomaksi ja vaikka tämä ehto olisi ollut ulosmittaushakemuksen perusteena, koska menettelyn jatkaminen on kuluttajan kannalta edullisempaa sen vuoksi, että kuluttaja ei voisi siviililain 1124 §:ään perustuvassa vahvistuskannemenettelyssä annetun tuomion mahdollisessa täytäntöönpanossa hyötyä kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettelyyn liittyvistä menettelyllisistä erioikeuksista, ja jossa ei oteta huomioon, että Tribunal Supremon oman vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseistä siviililain 1124 §:ää (joka koskee ainoastaan vastavuoroisia veloitteita sisältäviä sopimuksia) ei sovelleta lainasopimuksiin, koska ne ovat yksipuolisia reaaliosopimuksia (*contrato real*), jotka eivät täyty ennen kuin rahasuoritus on tapahtunut ja jotka siten sisältävät ainoastaan lainanottajaa mutta eivät lainanantajaa (velkoja) koskevia veloitteita, mikä tarkoittaa, että jos Tribunal Supremo noudattaa vahvistuskannemenettelyssä kyseistä oikeuskäytäntöä, velkojan esittämästä sopimuksenpurku- ja vahingonkorvausvaatimuksesta saatetaan antaa hylkäävä tuomio, jolloin ei voida väittää, että kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettelyn jatkaminen olisi kuluttajalle edullisempaa?
- 2) Jos siviililain 1124 §:ää on katsottava sovellettavan lainasopimuksiin tai kaikenlaisiin luottosopimuksiin, ovatko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY 6 ja 7 artikla esteenä edellä mainitun kaltaiselle oikeuskäytännölle, jossa sen määrittämiseksi, onko kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettelyn jatkaminen kuluttajan kannalta edullisempaa vai epäedullisempaa kuin siviililain 1124 §:ään perustuva vahvistuskannemenettely, ei oteta huomioon sitä, että vahvistuskannemenettelyssä sopimuksenpurku- ja vahingonkorvausvaatimukset saatetaan hylätä, jos asiaa käsittelevä tuomioistuimien soveltaa siviililain 1124 §:n säännöstä, jonka mukaan ”tuomioistuimien ratkaisee sopimuksen purkamista koskevan vaatimuksen, jollei sillä ole perusteltuja syitä määrätä lykkäystä”, kun tiedetään että asunnon hankintaa varten otettujen pitkäaikaisten (20–30 vuoden) kiinnelainojen ja kiinnitysluottojen tapauksessa on melko todennäköistä, että tuomioistuimet soveltavat kyseistä hylkäämisperustetta etenkin, jos maksuvelvoitteen laiminlyönti ei tosiasiallisesti ole ollut kovin vakava?
- 3) Jos kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettelyn jatkaminen ja siihen liittyvät ennen aikaisen erääntymisen vaikutukset katsotaan kuluttajan kannalta edullisemmiksi, ovatko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY 6 ja 7 artikla esteenä edellä mainitun kaltaiselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan tiettyä oikeussääntöä (Espanjan siviiliprosessilain 693 §:n 2 momentti) sovelletaan täydentävästi, vaikka sopimus voisi olla olemassa ilman ennen aikaista erääntymistä koskevaa ehtoa, ja jossa mainitulla siviiliprosessilain 693 §:n 2 momentilla katsotaan olevan oikeusvaikutuksia, vaikka sopimuksesta puuttuu kyseisen säännöksen soveltamisen perustavanlaatuinen edellytys eli pätevä ja tehokas ennen aikaista erääntymistä koskeva ehto, koska kyseinen ehto nimenomaan on todettu kohtuuttomaksi, pätemättömäksi ja tehottomaksi?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 13.4.2017 – COBRA SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-192/17)

(2017/C 231/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: COBRA SpA

Vastapuoli: Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiiviä 1999/5/EY⁽¹⁾ tulkittava siten, että valmistajan, joka käyttää direktiivin liitteessä III olevassa toisessa kohdassa säädettyä menettelyä tilanteessa, jossa on olemassa yhdenmukaistettuja standardeja, joissa määritellään vaaditut olennaiset radiotestisarjat, on käännäyttävä ilmoitetun tarkastuslaitoksen puoleen ja siten liitettävä CE-merkintään (joka todistaa laitteiston vastaavan direktiivissä säädettyjä olennaisia vaatimuksia) ilmoitetun tarkastuslaitoksen tunnusnumero?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko valmistajan, joka on käyttänyt liitteessä III olevan toisen kohdan mukaista menettelyä tilanteessa, jossa on olemassa yhdenmukaistettuja standardeja, joissa määritellään vaaditut olennaiset radiotestisarjat, mutta joka on omasta tahdostaan kääntynyt ilmoitetun tarkastuslaitoksen puoleen ja pyytänyt tätä vahvistamaan edellä mainittujen testien luettelon, liitettävä direktiivissä 1999/5/EY säädettyjen olennaisten vaatimusten täyttymistä osoittavaan CE-merkintään ilmoitetun tarkastuslaitoksen tunnusnumero?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko valmistajan, joka on käyttänyt liitteessä III olevan toisen kohdan mukaista menettelyä tilanteessa, jossa on olemassa yhdenmukaistettuja standardeja, joissa määritellään vaaditut olennaiset radiotestisarjat, mutta joka sen jälkeen on omasta tahdostaan kääntynyt ilmoitetun tarkastuslaitoksen puoleen ja pyytänyt tätä vahvistamaan edellä mainittujen testien luettelon ja on omasta tahdostaan liittänyt tuotteeseen sen tarkastuslaitoksen tunnusnumeron, jonka puoleen se on kääntynyt, merkittävä tarkastuslaitoksen tunnusnumero myös tuotteeseen ja sen pakkaukseen?

⁽¹⁾ Radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9.3.1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/5/EY (EYVL 1999, L 91, s. 10).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Kathrin Meyer v. TUIfly GmbH

(Asia C-196/17)

(2017/C 231/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Kathrin Meyer

Vastaaja: TUIfly GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on poissa sairauden vuoksi, asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos tähän vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on spontaanisti poissa työoikeudellisesti ja työehtosopimus oikeudellisesti laittoman työn keskeytyksen ("villi lakko") vuoksi asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?